

Sygn. akt V U 137/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Rudecka

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2023 r. w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku P. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania P. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia (...) r. sygn.: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 137/23

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił P. K. prawa do emerytury górniczej. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony do dnia 22 grudnia 2008r. wykazał 21 lat, 2 miesiące i 18 dni pracy górniczej (wobec wymaganych 25 lat) w tym 16 lat, 8 miesięcy i 3 dni pracy górniczej wymienionej w art. 50c ust 1.

W odwołaniu ubezpieczony, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury górniczej z zastosowaniem przelicznika 1,8 do wysokości emerytury w wyniku zaliczenia do pracy górniczej liczonej w wymiarze półtorakrotnym pracy świadczonej przez ubezpieczonego na rzecz (...) S.A. Oddział (...) B. w R. w okresach od 3 lipca 1989r. do 27 kwietnia 1992r. oraz od 16 listopada 1993r. do 30 września 1998r. bowiem w okresach tych wykonywał pracę górniczą stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywcę bezpośrednio w przodku na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej. Pełnomocnik wnioskodawcy wskazał, że wnioskodawca w okresach tych na stanowisku górnik kopalni odkrywkowej obsługiwał taśmociągi zlokalizowane na koparkach wielonaczyniowych w zakresie prac konserwacyjno-remontowych. Pełnomocnik odwołującego wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz ubezpieczonego kosztów zastępstwa adwokackiego według obowiązujących stawek.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Na podstawie analizy angaży, dowodów dotyczących zatrudnienia oraz charakterystyki stanowiska pracy organ rentowy wskazał, że nie znalazł podstaw faktycznych oraz prawnych do zmiany stanowiska i zaliczenia

wnioskodawcy okresów od 3 lipca 1989r. do 27 kwietnia 1992r. oraz od 16 listopada 1993r. do 30 września 1998r. do stażu pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca urodzony (...) wystąpił w dniu (...) do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Ubezpieczony wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa i wskazał, że nadal jest zatrudniony przez (...) S.A. Oddział (...) B..

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1 – akt emerytalnych ZUS)

Wnioskodawca legitymuje się stażem pracy wynoszącym 21 lat, 2 miesiące i 18 dni pracy górniczej (wobec wymaganych 25 lat) w tym 16 lat, 8 miesięcy i 3 dni pracy górniczej wymienionej w art. 50c ust 1. ZUS zaliczył wnioskodawcy sporne okresy: od 3 lipca 1989r. do 27 kwietnia 1992r. oraz od 16 listopada 1993r. do 30 września 1998r. do stażu górniczego w wymiarze jednokrotnym z przelicznikiem 1,2.

(okoliczność bezsporna)

Wnioskodawca od 3 lipca 1989r. do 22 grudnia 2008r. zatrudniony był w Kopalni (...) Spółka Akcyjna w R. (wcześniej Kopalnia (...) w B., a obecnie (...)). W okresie od 28 kwietnia 1992r. do 21 października 1993r. odbył służbę wojskową.

(dowód: świadectwo pracy z 6 stycznia 2009r. k. 5 – akt rentowych ZUS)

Od dnia zatrudnienia wnioskodawca pracował w Oddziale (...) na stanowisku górnika eksploatacji przenośników taśmowych. Oddział (...) to Oddział zdejmowania nadkładu i wydobywania węgla.

Po odbyciu służby wojskowej od dnia 16 listopada 1993r. skarżący podjął pracę ponownie na oddziale (...), na stanowisku górnika eksploatacji taśmociągów. Na stanowisku tym pracował do dnia 30 września 1998r.

Od dnia 1 października 1998r. nastąpiła zmiana stanowiska pracy i P. K. powierzono obowiązki operatora koparek wielonaczyniowych.

Z dniem 1 kwietnia 2005r. skarżący przeniesiony został z oddziału (...) do oddziału (...).

Stosunek pracy rozwiązany został między P. K. a pracodawcą z dniem 22 grudnia 2008r. na mocy porozumienia stron.

(dowód: umowa o pracę k. 1, angaż k.9, angaż k. 18, angaż k. 28, angaż k. 46, – części B akt osobowych, świadectwo pracy z 6 stycznia 2009r. k. 5 – akt rentowych ZUS)

Powołana przez pracodawcę wnioskodawcy Komisja Weryfikacyjna na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2013r. ustaliła, że wnioskodawca w okresie od 3 lipca 1989r. do 27 kwietnia 1992r. oraz od 16 listopada 1993r. do 28 lutego 1997r. wykonywał pracę górniczą stale i w pełnym wymiarze czasu pracy bezpośrednio w porządku, jako górnik kopalni odkrywkowej, tj. na stanowisku wymienionym w dziale III pkt 1 załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczych oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty.

(dowód: protokół z posiedzenia Komisji Weryfikacyjnej k. 12 – części C akt osobowych, pismo pracodawcy z 11 lipca 2023r. k. 58 – akt sprawy)

W dniu 27 marca 2013r. (...) z siedzibą w R. wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy górniczej. Wskazano, że w okresie zatrudnienia od 3 lipca 1989r. do 22 grudnia 2008r. wykonywał on stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę górniczą na stanowiskach:

- w okresie od 3 lipca 1989r. do 27 kwietnia 1992r. oraz od 16 listopada 1993r. do 30 września 1998r. górnika kopalni odkrywkowej zgodnie z Załącznikiem nr 3, Dział III, poz. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku;

- w okresie od 1 października 1998r. do 30 listopada 2003r. oraz od 1 stycznia 2004r. do 22 grudnia 2008r. operatora koparek wielonaczyniowych i zwałowarek zgodnie z Załącznikiem nr 3, Dział III, pozycja 5 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku.;

- w okresie od 1 grudnia 2003r. do 31 grudnia 2003r. operatora koparki wielonaczyniowej na odkrywce i jego pomocnika zgodnie z Załącznikiem nr 2, pozycja 14 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku.

(dowód: świadectwo wykonywania pracy górniczej k. 12 - części C akt osobowych)

Do stałych obowiązków wnioskodawcy w spornych okresach: od dnia 3 lipca 1989r. do 27 kwietnia 1992r. oraz od 16 listopada 1993r. do 30 września 1998r. na stanowisku górnika eksploatacji taśmociągów w oddziale(...)należało:

- usuwanie zagrożeń ruchowych na przenośnikach wielkogabarytowych w wyrobisku górniczym (wymiana zestawów, krążników, uszczelnień);

- prace przy przemieszczaniu i zabudowie elementów układu (...) w wyrobisku górniczym (budowa i rozbiórka elementów przenośnika, prace przy skrótach i wydłużeniach przenośników),

- prace przy przesuwaniu przenośników wielkogabarytowych w wyrobisku górniczym;

- nadzór i kontrola nad prawidłową pracą przenośników wielkogabarytowych w wyrobisku górniczym;

- usuwanie zagrożeń ruchowych na koparkach wielonaczyniowych w wyrobisku górniczym (wymiana zestawów, krążników, uszczelnień, czepaków, zębów),

- nadzór i kontrola nad prawidłową pracą urządzeń i przenośników taśmowych na koparkach wielonaczyniowych w wyrobisku górniczym,

- czyszczenie konstrukcji i gąsienic na koparkach wielonaczyniowych w wyrobisku górniczym;

- obsługa urządzeń i przenośników taśmowych na koparkach wielonaczyniowych w wyrobisku.

(dowód: charakterystyka stanowiska pracy z 5 lipca 2023r. k. 99 - akt sprawy, częściowo zeznania świadka P. R. nagranie od minuty 3:22 do minuty 13:22 częściowo zeznania świadka P. M. nagranie od 26:20 do minuty 32:31 protokołu rozprawy z dnia 6 czerwca 2023r., częściowo zeznania świadka K. R. nagranie od minuty 13:06 do minuty 15:34, częściowo zeznania świadka S. S. nagranie od minuty 19:46 do minuty 22:16, częściowo zeznania wnioskodawcy nagranie od minuty 31:26 do minuty 33:06 protokołu rozprawy z dnia 10 sierpnia 2023r charakterystyka stanowiska pracy z 5 lipca 2023r. k. 99 - akt sprawy)

W oddziale (...) w okresie od 3 lipca 1989r. do 27 kwietnia 1992r. skarżący swoją pracę wykonywał na jednej zmianie. Nie była to praca stykowa. Po odbyciu służby wojskowej od 16 listopada 1993 roku do 30 września 1998 roku wykonywał pracę w systemie 3 i 4 zmianowym.

Przed służbą wojskową i po jej odbyciu skarżący miał taki sam zakres obowiązków.

Pracodawca wypłacał wnioskodawcy dodatek stykowy w okresie od marca 1997 roku do lutego 1998 roku.

Od 1 marca 1998 roku w (...) B. styki były ewidencjonowane jako nadgodziny.

W miesiącu marcu 1998 roku oraz od maja 1998 roku do września 1998 roku wnioskodawca miał wypłacane nadgodziny. Z dokumentacji nie wynika, czy były to nadgodziny wynikające z pracy stykowej.

(dowód: charakterystyka stanowiska pracy z 5 lipca 2023r. k. 99 - akt sprawy zeznania świadka P. R. nagranie od minuty 13:22 do minuty 15:56, zeznania świadka P. M. nagranie od minuty 26:20 do minuty 32:31 - protokołu rozprawy z dnia 6 czerwca 2023r., zeznania świadka K. R. nagranie od minuty 11:19 do minuty 13:06, zeznania świadka S. S. nagranie od minuty 19:46 do minuty 22:16, zeznania wnioskodawcy nagranie od minuty 28:27 do minuty 34:44 - protokołu rozprawy z dnia 10 sierpnia 2023r., wykaz dniówek stykowych i nadgodzin – k. 49-50 akt)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022r., poz.504).

Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy emerytura górnicza przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Zgodnie z art. art. 50b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie zaliczane jest do pracy górniczej oraz wykonywanej w przodkach uwzględnianej w rozmiarze półtorakrotnym, powinno ustalić rozporządzenie wydane na podstawie delegacji ustawowej z art. 50 d ust. 3 ustawy. Ponieważ rozporządzenie takie nie zostało wydane, obowiązuje nadal (z mocy art. 194 wskazanej ustawy) wykaz stanowisk zawarty w załączniku nr 2 i 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 r. Nr 2, poz. 8), wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 5 ust. 5 i art. 6 ust. 3 nieobowiązującej ustawy z dnia 1 lutego 1983 roku o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (tekst jedn.: Dz. U. z 1995 r., Nr 30, poz. 154). Wykaz ten obowiązuje jednak jedynie w takim zakresie, w jakim jego przepisy nie są sprzeczne z przepisami ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Rozporządzenie wykonawcze nie może bowiem przyznawać

ubezpieczonym większych uprawnień niż uczynił to ustawodawca. Tym samym, przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowić muszą zawsze punkt wyjścia do oceny zasadności roszczeń emerytalnych ubezpieczonego. Innymi słowy zastosowanie przelicznika 1,8 do pracy ubezpieczonego na stanowisku wymienionym w załączniku nr 3 do rozporządzenia wymaga, by praca ta odpowiadała treści art. 50 d ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Natomiast stosownie do treści pkt 7 dział III Załącznika nr 3 ww. Rozporządzenia zawierającego wykaz stanowisk pracy, na których okresu w kopalniach węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym osobą spełniającą warunki do uznania jej pracy za pracę górniczą w wymiarze półtorakrotnym jest: rzemieślnik zatrudniony na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na koparkach i zwałowarkach, wykonujący prace górnicze, mechaniczne, elektryczne i hydrauliczne przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń.

Przepis art. 50d ust. 1 ustawy stanowi, że przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego: w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych (pkt 1) oraz w drużynach ratowniczych (pkt 2). Przepis art. 50d ust. 1a ustawy definiuje, że przez przodek rozumie się obszar wyrobiska górniczego, w którym są wykonywane prace bezpośrednio związane z wydobywaniem kopaliny lub drążeniem tego wyrobiska, w tym ścianę, a w odkrywkach również obszar związany bezpośrednio z urabianiem kopaliny, nadkładu lub skał otaczających oraz ze zwałowaniem, w tym formowaniem korpusu zwału, a także strefę przyprzodkową stanowiącą obszar bezpośrednio przyległy do przodka, ustalony w kopalni na podstawie organizacyjno-technicznych metod wykonywania robót górniczych, w której są wykonywane prace związane z odstawą urobku oraz utrzymaniem wyrobiska. Zgodnie z art. 50d ust. 1 pkt 1a do prac wymienionych w tym przepisie zaliczono więc także prace w przodku bezpośrednio przy zwałowaniu urobku oraz przy montażu, likwidacji i transporcie maszyn zwałujących w przodkach.

O uznaniu pracy za pracę górniczą w rozumieniu omawianych przepisów nie decyduje treść wystawionych przez pracodawcę dokumentów, w tym zaświadczenia, świadectwa, czy protokoły komisji weryfikacyjnych, ale charakter czynności faktycznie wykonywanych przez pracownika. Dokonana przez pracodawcę kwalifikacja zajmowanego przez konkretnego pracownika stanowiska, jak i ewentualna zmiana tej kwalifikacji na podstawie protokołu komisji weryfikacyjnej, nie przesądza jeszcze o zaliczeniu zatrudnienia na tym stanowisku do pracy górniczej (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 1998 r., II UKN 570/97, OSNAPiUS 1999, nr 6, poz. 213, z dnia 22 marca 2001 r., II UKN 263/00, OSNAPiUS 2002, nr 22, poz. 553 oraz z dnia 2 czerwca 2010 r., I UK 25/10, LEX nr 621137).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było, czy wnioskodawca posiada wymagany okres pracy górniczej. Skarżący wniósł o zaliczenie do stażu górniczego okresów od 3 lipca 1989r. do 27 kwietnia 1992r. oraz od 16 listopada 1993r. do 30 września 1998r. Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy w/w okresy do pracy górniczej, ale wymienionej w art. 50c ust 1 ustawy emerytalnej, czyli w wymiarze jednokrotnym z przelicznikiem 1,2. Tym czasem skarżący wniósł o zaliczenie spornych okresów do pracy w wymiarze półtorakrotnym.

Wnioskodawca dysponował świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 27 marca 2013r. wystawionym przez (...) z siedzibą w R. wskazującym wykonywanie pracy górniczej m.in. w spornych okresach od 3 lipca 1989r. do 27 kwietnia 1992r. oraz od 16 listopada 1993r. do września 1998r. na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej zgodnie z Załącznikiem nr 3, Dział III, poz. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku.

Treść świadectwa wykonywania pracy górniczej nie została jednak w sposób prawidłowy sformułowana, gdyż nie określa rodzaju prac, które faktycznie wykonywał skarżący, jak tego wymaga 50d ustawy, a jedynie zajmowane przez niego stanowisko. Tymczasem o uznaniu konkretnej pracy (wykonywanych czynności służbowych) za pracę górniczą w rozumieniu przepisów emerytalno-rentowych decyduje charakter czynności faktycznie wykonywanych przez pracownika, a nie nazwa stanowiska, protokół komisji weryfikacyjnej czy wreszcie świadectwo pracy.

Legitymowanie się zatem przez skarżącego świadectwem wykonywania pracy górniczej nie oznacza, że rzeczywiście wykonywał on prace górnicze wymienione w art. 50d ustawy. Świadectwo pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c., nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości i autentyczności, a li tylko dokumentem prywatnym, który stanowi jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Świadectwo pracy samo przez się nie tworzy zatem praw podmiotowych ani ich nie pozbawia.

Organ rentowy zakwestionował powyższe świadectwo, podnosząc że na podstawie analizy angaży oraz charakterystyki stanowiska pracy, nie ma podstaw do zaliczenia wnioskodawcy okresów od 3 lipca 1989r. do 27 kwietnia 1992r. oraz od 16 listopada 1993r. do 30 września 1998r. do stażu pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym. Ponieważ organ rentowy zaprzeczał prawdziwości świadectwa co do charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę pracy w spornym okresie (spór dotyczył dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca), ciężar wykazania prawdziwości tego dokumentu prywatnego w myśl art. 253 zd. 2 k.p.c. spoczywał na wnioskodawcy jako na osobie, która chce z tego dokumentu skorzystać.

Skarżący domagając się zaliczenia do stażu pracy w wymiarze półtorakrotnym spornych okresów pracy górniczej, powinien zatem wykazać, że na zajmowanym stanowisku wykonywał prace wymienione w art. 50 d ust. 1 pkt 1 ustawy tj. w przodkach bezpośrednio przy urabianiu, ładowaniu i zwałowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących, transportujących i zwałujących w przodkach oraz przy głębianiu szybów i robotach szybowych.

Wnioskodawca nie sprostął temu obowiązkowi.

Charakter pracy wnioskodawcy Sąd ustalił na podstawie charakterystyki stanowiska pracy sporządzonej przez pracodawcę, dokumentacji pracowniczej oraz częściowo zeznań świadków P. R., P. M., K. R. i S. S. oraz skarżącego P. K.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków i skarżącego tylko w zakresie w jakim wskazali oni, że charakter pracy wnioskodawcy nie zmienił się i był taki sam przed jak i po odbyciu służby wojskowej, a zmienił się tylko system jego pracy z jednozmianowej na 3 lub 4 zmianowy oraz w zakresie czynności jakie wykonywał wnioskodawca w trakcie wykonywaniu obowiązków na koparce wielonaczyniowej.

Sąd natomiast nie dał wiary zeznaniom świadków i wnioskodawcy w zakresie w jakim twierdzili, że P. K. świadczył w spornych okresach pracę tylko i wyłącznie przy bieżących remontach koparek wielonaczyniowych oraz przy obsłudze przenośników taśmowych będących częścią składową koparki wielonaczyniowej. Zeznania świadków i wnioskodawcy w tym zakresie są bowiem sprzeczne z wiarygodną, sporządzoną przez pracodawcę charakterystyką stanowiska pracy wnioskodawcy oraz z wykazem dodatków stykowych i nadgodzin wypłaconych skarżącemu. Z charakterystyki nie wynika, aby wnioskodawca – jak zeznał on i świadkowie – pracował wyłącznie w brygadzie zajmującej się tylko koparkami wielonaczyniowymi, i nie pracował przy przenośnikach wielkogabarytowych, biegnących po całej odkrywce. Ponadto nawet zeznania samych świadków w tym zakresie nie są jednoznaczne, a wręcz przeciwnie wewnętrznie sprzeczne. Świadek P. R. nie mógł mieć wiedzy co do codziennych stałych obowiązków wnioskodawcy, mimo że pracował na oddziale (...), gdyż nie pracował z nim w jednej brygadzie, a jedynie na jednej zmianie. Jak zeznał widział się codziennie z wnioskodawcą w pracy, ale tylko w szatni. P. R. pracował w zupełnie innej niż skarżący brygadzie tj. brygadzie remontowo-odwodnieniowej. Nadto zeznał, że oddział (...) zajmował się nie tylko przesuwką przenośników przy koparkach, ale także przesuwką przenośników wielkogabarytowych oraz że mogły być takie sytuacje, że wnioskodawca wykonywał prace przy przemieszczeniu i zabudowie elementów układu (...). Zaprzeczył tym samym, aby skarżący w całym spornym okresie pracował wyłącznie przy koparkach wielonaczyniowych. Raz P. R. twierdzi, że tak było, by następnie zeznać, że w brygadzie koparkowej to skarżący pracował z pewnością, ale dopiero po wojsku do 1993 roku.

Z analogicznych względów niewiarygodne są także zeznania świadka P. M., S. S. i K. R. co do tego, że w spornych okresach na oddziale (...) był podział na brygadę koparkową i przenośnikową i że skarżący zajmował się tylko pracami przy koparkach wielonaczyniowych, jako sprzeczne z charakterystyką stanowiska pracy. Nadto należy

podkreślić, że gdyby w istocie wnioskodawca pracował w całym spornym okresie przy bieżących remontach koparek wielonaczyniowych oraz przy przenośnikach stanowiących część składową takiej koparki, to otrzymywałby dodatek stykowy, a następnie miał wypłacane nadgodziny za pracę stykową. Z doświadczenia zawodowego wynika bowiem, że wszyscy pracownicy (...) pracujący w przodku przy bieżących remontach koparek naczyniowych taki dodatek otrzymywali, co było związane z koniecznością podmiany na stanowisku pracy, a zatem podjęcia pracy 15 minut wcześniej i zakończenia pracy 15 minut później. Tymczasem z wykazu styków wynika, że taki dodatek skarżący miał wypłacany ale jedynie w okresie od marca 1997 roku do lutego 1998 roku, a zatem w końcówce spornego okresu. Natomiast od 1 marca 1998 roku w (...) B. styki były ewidencjonowane jako nadgodziny. Mimo jednak, że pracodawca ewidencjonował pracę stykową, to z jego dokumentacji za okres od marca 1998 roku do września 1998 roku nie wynika, aby taką pracę wykonywał. Świadczy to o tym, że odnotowane w tym okresie i wypłacone skarżącemu pojedyncze nadgodziny dotyczyły innej podnanormatywnej pracy, niż praca stykowa. Powyższy wykaz potwierdza prawidłowość sporządzonej wnioskodawcy charakterystyki stanowiska pracy.

Wnioskodawca nie udowodnił, aby charakterystyka stanowiska pracy za sporne okresy była ogólna dla całego oddziału (...) i obejmowała prace wykonywane przez wszystkich pracowników tego oddziału, a tym samym nie odzwierciedlała szczegółowych obowiązków wykonywanych wyłącznie przez skarżącego. Stanowisko to jest gołosłowne. Skarżący nie przedstawił jakichkolwiek dowodów na tą okoliczność, choćby powołując na świadków osoby, które tą charakterystykę sporządzały. Gdyby w istocie tak było, to w charakterystyce powinny znaleźć się też obowiązki pracowników brygady odwodnieniowej, w której pracował na oddziale (...) świadek P. R. bowiem, jak sam wskazał pracował w brygadzie odwodnieniowej, a te nie zostały w niej odnotowane.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy prowadzą do jednoznacznego wniosku, że wnioskodawca pracując w oddziale g-5 na stanowisku górnika eksploatacji taśmociągów nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracy wymienionej w art. 50d ustawy zaliczanej do emerytury w wymiarze półtorakrotnym. W obu spornych okresach P. K. pracował przy nadzorze i kontroli prawidłowej pracy przenośników taśmowych na koparkach wielonaczyniowych, jak i przenośników wielkogabarytowych w wyrobisku. Również usuwanie zagrożeń ruchowych wykonywał zarówno na przenośnikach wielkogabarytowych jak i koparkach wielonaczyniowych. W ramach swoich obowiązków zajmował się również wymianą zestawów, krążników, uszczelnień, czerpaków, zębów, czyścił konstrukcje i gąsienice na koparkach. Wykonywał również prace przy przemieszczaniu i zabudowie elementów układu (...) w wyrobisku.

Tym samym nie można przyjąć, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki górnika kopalni odkrywkowej, czy rzemieślnika zatrudnionego na odkrywcę bezpośrednio w przodku, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na koparkach i zwałowarkach, przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.